

عنوان مقاله:

آگروفارستری و نقش آن در توسعه پا یدار

محل انتشار:

پنجمین کنگره ملی زیست شناسی و علوم طبیعی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علیرضا فرخ - دکتری فیزیولوژی گیاهی

فاطمه سلحشوردلیوند - دکتری مهندسی آب و کارشناسی شرکت سهامی آب منطقه ای استان گیلان

آتوسا فرخ - گروه مهندسی علوم و صنایع غذایی دانشکده مهندسی صنایع و مهندسی مکانیک گروه مهندسی صنایع واحد قزوین دانشگاه آزاد اسلامی قزوین ایران

خلاصه مقاله:

بشر از آغاز تاریخ تاکنون به منظور رفع نیازمندی های خود به بهره برداری از منابع طبیعی مبادرت ورزیده و روز به روز از مواهب طبیعی بیشتری برخوردار شده است، اما این روند با پیشرفت صنایع مدرن در قرون اخیر سیر افراطی پیدا کرده و صدمات فراوانی را بر سمای زمین وارد نموده است. بنابراین انجام اقدامات بی وقفه جهت احیاء و تجدید حیات منابع طبیعی تجدید شونده در برنامه ریزی های پایداری محیط زندگی لازم است. احیاء و توسعه پایدار هنگامی می تواند تداوم یابد که مبتنی بر شناخت درست الگوی طبیعی روابط محیطی با رشد گونه های گیاهی و جانوری باشد. جنگلداری موثر و موفقیت آمیز، ضامن اعمال روش های مدیریتی پایدار مناطق جنگلی در حفاظت منابع آب و خاک و از سوی دیگر فراهم شدن مشارکت مردمی در امر تصمیم گیری و اجراء و مدیریت و نظارت بر پروژه های منابع طبیعی است. جنگل زراعی یا آگروفارستری یکی از اشکال نظام های زراعی است که فعالیت های پرورش دام و زراعت را با کاشت گونه های درختی و درختچه ای ترکیب و تلفیق می کند. تعادل زیستی ناشی از پیوند بین این فعالیت های مختلف منابع چندگانه ای را نظیر ایجاد منابع درآمدی متنوع، تولید زیستی کم خطر، بهبود کیفیت آب و بهبود زیستگاه های انسانی و حیات وحش و غیره را به دنبال دارد. از سوی دیگر با توجه به اینکه شیوه های مذکور به عنوان روش های سنتی بهره برداری منابع طبیعی و کشاورزی در بین ساکنان محلی شناخته شده اند، لذا می توانند به عنوان راه کارهای موفق آبخیزداری و مدیریت مشارکتی حوزه های آبخیز مناطق برای بهره وری بهینه از توان تولیدی اراضی و افزایش اشتغال و رشد اقتصادی مناطق مختلف مدنظر قرار گیرند آگروفارستری (جنگل ورزی) با نام لاتین Agroforestry به تلفیق عملیاتی از قبیل کشت درخت، زراعت، پرورش گیاهان علوفه ای و مرتعه ای، دامداری و غیره در عرصه معین گفته می شود. به عبارتی دیگر آگروفارستری یعنی تلفیق مدیریت کشاورزی و پرورش درخت. سیستم آگروفارستری (جنگل-زراعی) سیستم و روش پایدار کشاورزی یا پرماکالچر است که با استفاده از کشت تلفیقی درخت با گیاه زراعی موجب افزایش کلی در عملکرد یک واحد زمین می شود. سیستم آگروفارستری از نظر اکولوژیکی و زراعی نسبت به دیگر سیستم های زراعی قابلیت های بیشتری دارد، در این سیستم حرکت آب و باد کاهش می یابد و فرسایش خاک به حداقل رسیده و باعث حاصلخیزی خاک می گردد. امروز مشخص شده است که هر گونه افزایش در تولید غذا، به جای افزایش سطح زیر کشت، باید از طریق افزایش باروری زمینهای زراعی صورت گیرد. در حقیقت بخش وسیعی از زمین های کم بازده کنونی به دلایل اکولوژیک و اقتصادی باید از کشت و زرع خارج گردد. از آن جایی که زمین کشاورزی در حال کاهش بوده و در برخی از زمینها به وسیله جاده ها، خانه سازی و صنعت اشغال می شوند، بنابراین مواظبت از خاک باید یک وظیفه اساسی باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/689051>

